39. BEKANNTMACHUNG
des Stadthauptmanns.

Betr.: Wohnungsvergütung.

Zur Erzielung einer einheitlichen Regelung der von den deutschen Angehörigen von Zivilbehörden u.- dienststellen für ihre Unterkunft zu zahlenden Vergütungen ordne ich folgendes an:

1. Die deutschen Angehörigen von Zivilbehörden und- dienststellen zahlen für die von ihnen benützten Wohnräume vom Zeitpunkt ihres Einzuges ab eine monatliche Vergütung. Die Vergütung ist nachträglich fällig.

2. Die Vergütung wird mit Wirkung ab 15. 11. 1939 auf 50 v. H. der Miete festgesetzt, die am 1. Juli 1939 für die Wohnungseinheit zu zahlen war. War eine Miete für die Wohnung am 1. Juli 1939 noch nicht festgesetzt, so ist die Mietshöhe unter Zugrundelegung einer vergleichbaren Wohnung festzulegen.

3. Steht eine ganze Wohnungseinheit zur Verfügung und werden nur Teile derselben benützt, so ist die Vergütung für die ganze Wohnungseinheit zu zahlen, es sei denn, dass der unbenützte Teil dem deutschen Quartieramt zur anderweitigen Zuteilung angezeigt wird. Diese Anzeige ist spätestens bis 29. Februar 1940 vorzunehmen.

4. Für die Unterkunft bei einer Familie (sog. Untermieter) ist eine entsprechend geringere Vergütung zu zahlen, die in einem angemessenen Verhältnis zur halben Wohnungsmiete, wie sie am 1. Juli 1939 zu zahlen war, steht.

5. Durch die Vergütung wird nur die Benützung der Wohnräume einschliesslich der Einrichtung abgegolten. Sonstige Leistungen wie Strom, Gas, Heizung, Bedienung, Reinigung usw. sind gesondert zu zahlen.

6. Die Hausbesitzer, Treuhänder, Mieter der Wohnungen, bezw. ihre Beauftragten sind berechtigt, die Entschädigung für die Wohnräume und für sonstige Leistungen von den Benützern zu verlangen und einzuziehen. Die Vergütung ist auch an den Hausbesitzer usw. zu zahlen, wenn der Wohnraum dem Benützer im Wege der Beschlagnahme durch eine Behörde oder Dienststelle zugewiesen wurde.

7. Sollten Benützer sich weigern, fällige Entschädigungen zu zahlen, so sind ihre Namen unter Angabe der Wohnung dem Deutschen Quartieramt schriftlich zu melden. Meinungsverschiedenheiten über die Höhe der Entschädigungen sind ebenfalls dem Deutschen Quartieramt mitzuteilen, das nach Anhören der Beteiligten die Anträge dem Stadthauptmann zur Entscheidung vorlegt. Diese Entscheidung ist endgültig.

Krakau, den 16. Februar 1940.

Der Stadthauptmann
i. V.
Schmid.

XXXIX. OBWIESZCZENIE
Starosty Miejskiego.

dotyczy: wynagrodzenia za używanie mieszkania.

Celem osiągnięcia jednolitego uregulowania wynagrodzeń za pomieszczenie niemieckich pracowników zatrudnionych przy władzach i urzędach cywilnych zarządzam co następuje:

1) Niemieccy pracownicy zatrudnieni przy władzach i urzędach cywilnych płacą za używanie zajmowanych przez nich ubikacji wynagrodzenie miesięczne od chwili wprowadzenia się. Wynagrodzenie płatne jest z dołu.

2) Wynagrodzenie ustala się ze skutkiem od dnia 15. XI. 1939 r. na 50% czynszu, który w dniu 1. lipca 1939 r. miał być płacony za jednostkę mieszkaniową. Jeżeli czynsz za mieszkanie nie był jeszcze w dniu 1. lipca 1939 r. ustalony, należy oznaczyć wysokość czynszu przyjmując za podstawę inne podobne mieszkanie.

3) Jeżeli do dyspozycji stoi cała jednostka mieszkaniowa a używane są tylko jej części wówczas wynagrodzenie ma być płacone za całą jednostkę mieszkaniową, chyba, że nie używaną część zgłoszono Niemieckiemu Urzędowi Kwaterunkowemu do dalszego, odmiennego przydziału. To zawiadomienie powinno być dokonane najpóźniej do dnia 29. lutego 1940 r.

4) Za pomieszczenie przy rodzinie (tzw. podnajem) należy płacić odpowiednio mniejsze wynagrodzenie, które stać powinno w należytym stosunku do połowy czynszu mieszkaniowego jaki przypadał do zapłaty w dniu 1. lipca 1939 r.

5) Wynagrodzeniem pokrywa się tylko używane mieszkanie łącznie z urządzeniem. Inne świadczenia jak prąd, gaz, opał, obsługę, czyszczenie itd. należy płacić odrębnie.

6) Właściciele domów, powiernicy, najemcy mieszkań, względnie ich pełnomocnicy są uprawnieni do żądania i pobierania odszkodowań za mieszkanie i inne świadczenia.

Wynagrodzenie powinno być płacone właścicielowi domu itd. także gdy mieszkanie zostało przydzielone wynajmującemu w drodze zajęcia przez władzę lub urząd. Gdyby używający wzbraniali się płacić już należne zapadłe odszkodowanie wówczas należy ich nazwiska wraz z podaniem mieszkania zgłosić pisemnie Niemieckiemu Urzędowi Kwaterunkowemu.

Różnice zdań co do wysokości odszkodowania należy również podać Niemieckiemu Urzędowi Kwaterunkowemu, który po wysłuchaniu zainteresowanych przedkłada Staroście Miejskiemu wnioski, do rozstrzygnięcia. To rozstrzygnięcie jest ostateczne.

Kraków, dnia 16 lutego 1940.

Starosta Miejski
wz.
Schmid.

